

cròniques

Dues notícies referents a la vila de les Abadesses: la primera és que l'Ajuntament a la fi ha arribat a un acord amb el Ministeri de l'Interior per comprar l'edifici de la caserna de la Guàrdia Civil, en desús des de fa més de vint anys, per reconvertir-lo en habitatges socials, deu en concret; el total de l'operació ascendeix a 210.000 euros. Enguany se'n redactarà el projecte de rehabilitació, amb la previsió que el 2024 ja sigui una realitat. La segona notícia és que el dissabte 11 de febrer va tenir lloc la inauguració de la nova seu de la Biblioteca Municipal Josep Picola, ubicada a l'aulari que l'arquitecte Raimon Duran i Reynals bastí l'any 1930 per a les alumnes de l'Escola Vedruna; l'espai s'ha remodelat de dalt a baix amb la finalitat d'adaptar-lo a les exigències derivades d'aquest ús nou.

L'Ajuntament de Ripoll, d'altra banda, ha iniciat una sèrie d'expropiacions de finques de la ciutat per crear habitatges socials i disposar dels que necessiti; ara com ara ja n'han expropiat un total d'onze, amb un cost d'una mica més d'un milió d'euros, i té previst expropiar-ne una catorzena més.

Cinegètica | És sabut que els porcs senglars s'estan convertint en una plaga a causa del creixement incon-

trolat de la seva població: a la comarca, aquest increment és exponencial, amb els danys que això suposa per als conreus o plantacions, a part del perill potencial per al trànsit rodat. Des que ha començat la temporada de cacera, les associacions de caçadors dels diferents pobles ripollesos ja n'han abatut dos-cents vint. També han instal·lat trampes americanes per agafar-ne i provar de frenar-ne l'expansió.

Economia | Els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya tenen un projecte per construir un telecabina a l'estació d'esquí i de muntanya Vallter 2000, entre Setcases i el mirador de la Marmota, que superaria els mil metres de desnivell. Funcionaria tot l'any, i tenen una previsió que passi dels cinquanta mil visitants anuals als cent vint mil.

Cultura | L'entitat Òmnium Cultural va atorgar dos premis a dos establiments de la comarca, El Forn, de Vallfogona de Ripollès, i la Impremta Garriga, de Sant Joan de les Abadesses, per fer bon ús del català; són els guanyadors del primer Concurs de comerços lingüísticament exemplars.

El primer cap de setmana de febrer es va tornar a obrir el vell refugi an-

tiaeri de Ripoll, degudament restaurat i museïtzat, amb la finalitat de recuperar una part de la memòria històrica de la vila i de mantenir viu el record de les víctimes dels bombardejos franquistes que va patir la vila entre els anys 1936 i 1939.

En aquest mateix sentit de recuperació de memòria històrica, a Camprodon, a l'Espai Cultural Cal Marqués, es va inaugurar una extensa mostra de dibuixos, titulada precisament «Dibuixos de guerra i exili», del dibuixant Josep Bartolí; val a dir que malgrat la gran vàlua artística i, en aquest cas, també documental, és un autor injustament oblidat, que plasmà en els seus colpidors dibuixos tot el dolor causat per la Guerra (in)Civil.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

El castell de Lloret | El castell d'en Plaja es promocionarà d'ara endavant amb el nom de castell de Lloret, i acollirà un museu dedicat a la sostenibilitat i al canvi climàtic. La iniciativa sorgeix d'una col·laboració entre la

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > GUILLEM PALMADA,
resident a la Xina

La meva aventura a la Xina comença ara ja fa més d'una dècada. Concretament, abans de la primera crisi de totes les que he anat vivint des de la distància: des de la distància, perquè en els més de deu anys que fa que vivim a la Xina no ens han faltat mai oportunitats laborals. Aquesta és la principal raó per la qual hem viscut i treballat en aquest país durant tant de temps. A la meua dona li van oferir feina de professora de dansa el 2011. Ella ja era més donada a viure fora. Jo, en canvi, no havia sortit mai de terres gironines. Per a mi, ja passada la trentena, va ser la meua primera gran experiència fora del país. Com a anècdota, us comento que el nostre gos, en Max, és un shar-

propietat actual (el Grup GBI) i l'Ajuntament de la localitat. Està previst, en principi, que hi hagi tres sales importants: la primera, per donar a conèixer les causes d'aquests canvis; la segona, amb una pantalla LED i una combinació de so, llum i temperatura, per prendre consciència de les conseqüències del canvi climàtic, i la tercera, amb un espectacle multisensorial, per ajudar a intuir les solucions que s'han de posar en pràctica. Aquest recorregut ha estat dissenyat per Toni Cruz i també han participat en la seva creació Pasquals Design i els arquitectes Valentí Orpí i Quim Planiol, que s'han encarregat del treball de rehabilitació (sobretot, del reforç de l'estructura, les millores en l'accessibilitat i els serveis, i de la previsió de la gestió energètica). El recinte també disposarà d'un servei de bar a la terrassa. A l'estiu, està previst que es facin projeccions a la façana de l'edifici, que es podran admirar des de la platja lloretenca. La instal·lació generarà uns quaranta llocs de treball.

Blanes: el jaciment dels Padrets

Els blanencs sensibles a la conservació del patrimoni han lamentat sempre que Blanda o Blandae (que jau sota la terra en el sector de la penya dels Padrets) sigui l'única ciutat romana

de les gairebé vint conegudes arreu de Catalunya que encara no ha estat ben estudiada. Reivindicada des de segles enrere, no va ser fins l'any passat que l'Ajuntament va decidir fer un projecte definitiu per treure'n a la llum les restes arqueològiques i museïtzar-les, com un atractiu més. Ara s'excavarà la part més important de la Penya dels Padrets, on es compta que sortiran els elements més interessants. Fins ara hi han aparegut carrers que formen una retícula d'edificis a banda i banda. Un dels edificis està format per cinc *tabernae* o botigues de l'època. La resta semblen habitatges, alguns dedicats a activitats artesanals. El material que hi ha aparegut és divers i de tota mena. Les expectatives per a la propera campanya, doncs, són molt bones.

El pelegrí de Tossa | Cada any, el vint de gener, els tossencs renovent el vot de vila medieval enviant un pelegrí que, en nom de tota la població, va a la capella de Sant Sebastià de Santa Coloma de Farners a donar gràcies al sant per l'ajuda contra la pesta. El dia de Sant Sebastià, el pelegrí (el nom del qual es manté en secret fins a darrera hora), juntament amb el seu seguici, va a la missa matinal i, tot se-

>> Jordi Bragulat, pare pelegrí d'enguany.
(Foto: TV LA SELVA)

guit, emprèn la ruta cap a la capital de la Selva, on arriba de fosc. L'endemà, l'itinerari es fa al revés, i quan arriben a Tossa, a la capella dels Socors, el síndic de la localitat fa públic que «s'ha complert el vot». Llavors, s'organitza una processó que es dirigeix a l'església pels carrers antics, entre un silenci corprenedor. Enguany, el pelegrí ha estat Jordi Bragulat Fidalgo, de quaranta-cinc anys, policia d'ofici, a qui han acompanyat inicialment gairebé un miler de persones (482 dones calçades i 28 de descalces, i 392 homes calçats i 27 de descalços). La xifra és superior a la de l'any passat, en què hi van participar 557 persones en total.

pei, una raça xinesa. En Max va viatjar de Catalunya a la Xina amb passaport, i ara mateix acaba de fer tretze anys.

Actualment treballo en una escola de batxillerat internacional a la ciutat de Xiamen, província de Fujian, al davant de l'illa de Taiwan. Soc professor d'informàtica i art digital i imparteixo la meva assignatura en anglès a diverses escoles internacionals en diferents províncies de la Xina.

Ara, des de la distància, recordo els nostres inicis amb molta enyorança, ja que durant aquest temps hem viscut molts de canvis i hem pogut experimentar el creixement descontrolat i descomunal que hi ha hagut en aquest país. Si mai teniu la possibilitat de viat-

jar a la Xina, hauríeu d'intentar visitar les províncies de Sichuan i Yunnan, les nostres favorites, que no són ni les més visitades ni les més promocionades.

Amb motiu de la covid, hem estat tancats i sense la possibilitat de tornar a casa durant tres anys, i per això se'm va acudir el projecte dels buixots. El Joc dels Buixots és un joc en línia totalment gratuït de frases fetes i locucions en català, d'expressions dels nostres pares i dels nostres avis, de refranys i dites catalanes, de barbarismes i castellanades, i de mots il·lustrats molt nostrats.

Les il·lustracions van néixer a Instagram (@elsbuxots) en temps de pandèmia, per la impossibilitat de poder

tornar a Catalunya. Van ser una mena d'antídote de l'enyorança que sentia per tota la gent que estimo i que no podia anar a veure. Els buixots m'han ajudat a plasmar llocs, situacions i també persones (família i amics) que trobo a faltar. A la Xina és molt habitual l'ús de *flashcards* per aprendre un segon idioma, i vaig pensar que era una bona manera de presentar el joc. També em va semblar una manera pràctica i molt visual de recuperar totes aquestes frases que es van perdent en cada generació i de poder-los donar una empenta entre les noves. Us animo que visiteu el compte d'Instagram @elsbuxots o el web www.buixots.com i que gaudiu i compartiu el projecte.